

Uchwała nr 105/2009
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 23 grudnia 2009 roku

**w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Świdnicy
nr XXXVIII/468/09 z dnia 6 listopada 2009 roku zmieniającej uchwałę
w sprawie przyjęcia „Programu pomocy *de minimis* dla wybranych kategorii
przedsiębiorców”**

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność § 1 pkt 3) lit. c) i pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Świdnicy nr XXXVIII/468/09 z dnia 6 listopada 2009 roku zmieniającej uchwałę w sprawie przyjęcia „Programu pomocy *de minimis* dla wybranych kategorii przedsiębiorców” z powodu istotnego naruszenia art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. z 1997, Nr 78, poz.483, z późn. zm.).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Świdnicy nr XXXVIII/468/09 z dnia 6 listopada 2009 roku zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia „Programu pomocy *de minimis* dla wybranych kategorii przedsiębiorców” wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu Zamiejscowego w Wałbrzychu dnia 24 listopada 2009 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 3 w związku z art. 20d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że jej § 1 pkt 3) lit. c) i pkt 4) w istotny sposób naruszają art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. z 1997, Nr 78, poz.483, z późn. zm.).

W § 1 pkt 3) lit. c) w brzmieniu:

„w pkt. 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 6 w brzmieniu: „6) będący właścicielami lub najemcami nieruchomości na terenie których prowadzone są ośrodki gier, punkty przyjmowania zakładów wzajemnych, punkty gier na automatach o niskich wygranych w rozumieniu art. 9 ustawy z dnia 29.07.1992 r. o grach i zakładach wzajemnych (Dz.U. z 2004 Nr 4, poz. 27 z późn. zm.)”;”

Rada postanowiła wykluczyć wskazaną wyżej kategorię przedsiębiorców z udziału w programie pomocy *de minimis* ustanowionym uchwałą nr XIX/233/08 z dnia 25 kwietnia 2008 r. w sprawie przyjęcia „Programu pomocy *de minimis* dla wybranych kategorii przedsiębiorców”.

Jak zauważył Trybunał Konstytucyjny w uchwale z dnia 27 września 1994 r. zadania wykonywane przez jednostki samorządu terytorialnego „mają charakter funkcji państwa rozumianego jako powszechna organizacja władzy publicznej i dlatego powinny podlegać rygorom przewidzianym przez Konstytucję dla wykonywania funkcji państwowych. Muszą w szczególności pozostawać w zgodności z fundamentalną zasadą demokratycznego państwa prawnego (...) Nie

do przyjęcia byłby pogląd przeciwny, że w demokratycznym państwie prawnym zadania publiczne, stanowiące realizację władztwa państwowego, a zarazem odnoszące się do stosunków między instytucjami władzy i obywatelami, podlegają w różnym stopniu rygorom praworządności i legalności. W zależności od charakteru prawnego podmiotu mającego kompetencje do ich wykonywania” (sygn. akt W. 10/93, OTK 1994, nr 2, poz. 46, s. 191-194.). Poglądy te zachowały swą pełną aktualność również pod rządami Konstytucji RP z 1997 r.

Wyrażona w art. 2 Konstytucji zasada państwa prawnego, a zwłaszcza wynikające z niej zasady zaufania obywatela do państwa, pewności prawa oraz ochrony praw nabytych nakazują, by zmiana prawa dotychczas obowiązującego, która pociąga za sobą niekorzystne skutki dla sytuacji prawnej podmiotów, dokonywana była zasadniczo z zastosowaniem techniki przepisów przejściowych, a co najmniej odpowiedniej *vacatio legis*.

Sytuacja prawna osób dotkniętych nową regulacją winna być poddana takim przepisom przejściowym, by mogły mieć one czas na dokończenie przedsięwzięć podjętych na podstawie wcześniejszej regulacji, w przeświadczeniu, że będzie ona miała charakter stabilny. Zasada zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa nakazuje należyte zabezpieczenie interesów w toku, a zwłaszcza należytą realizację uprawnień nabytych na podstawie poprzednich przepisów. Stanowisko takie wyraził Trybunał Konstytucyjny m.in. w orzeczeniach z 2 marca 1993 r. (sygn. akt K. 9/92) i 15 lipca 1996 r. (sygn. akt K. 5/96) oraz wyrokach z 24 października 2000 r. (sygn. akt SK 7/00) i 10 kwietnia 2006 r. (sygn. akt SK 30/04).

Przestrzeganie powyższych zasad ma szczególne znaczenie w sytuacji, w której dochodzi do zmiany przepisów, które już znalazły zastosowanie jako czynnik kształtujący sytuację prawną ich adresatów (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 10 lipca 2000 r., sygn. akt SK 21/99). Wówczas na prawodawcy ciąży obowiązek ochrony praw słusznie nabytych i ochrony interesów będących w toku, za pomocą powszechnie przyjętych technik stanowienia prawa, ze szczególnym uwzględnieniem techniki przepisów przejściowych (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 2 marca 1993 r., sygn. akt K. 9/92 oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 25 listopada 1997 r., sygn. akt K. 26/97). Przepisy przejściowe powinny zawierać unormowania umożliwiające ich adresatom dokończenie przedsięwzięć podjętych w oparciu o wcześniejsze regulacje (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 stycznia 2003 r., sygn. akt SK 37/01 oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego 11 marca 2003 r., sygn. akt SK 8/02).

Interesy w toku podlegają bardziej intensywnej ochronie, jeżeli prawodawca ustanowił regulacje prawne dotyczące ściśle określonych rodzajów przedsięwzięć (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 25 czerwca 2002 r., sygn. akt K 45/01, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 16 stycznia 2007 r., sygn. akt U 5/06 oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 8 stycznia 2009 r., sygn. akt P 6/07). Powołana zasada ma szczególnie kateryczny charakter, jeżeli pierwotnie wyznaczone zostały pewne ramy czasowe, w których jednostka może realizować określone przedsięwzięcie według z góry ustalonych reguł, w zaufaniu, że nie zostaną one zmienione, a jednocześnie dane przedsięwzięcie ma charakter rozłożony w czasie i jednostka faktycznie rozpoczęła realizację danego przedsięwzięcia (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 7 lutego 2001 r., sygn. akt K. 27/00, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 16 stycznia 2007 r., sygn. akt U 5/06).

W § 1 pkt 4) uchwały nr XXXVIII/468/09 z dnia 6 listopada 2009 roku zmieniającej uchwałę w sprawie przyjęcia „Programu pomocy de minimis dla wybranych kategorii przedsiębiorców” Rada Miejska w Świdnicy uchyliła § 6 uchwały nr XIX/233/08 z dnia 25 kwietnia 2008 r. w sprawie przyjęcia „Programu pomocy de minimis dla wybranych kategorii przedsiębiorców”. Na podstawie § 6 uchwały nr XIX/233/08 z dnia 25 kwietnia 2008 r. w sprawie przyjęcia „Programu pomocy de minimis dla wybranych kategorii przedsiębiorców” przedsiębiorcy, którzy spełnili łącznie następujące warunki:

„1) ponieśli koszty w wysokości co najmniej 2 milionów PLN na zakup środków trwałych na utworzenie nowego lub rozbudowę istniejącego przedsiębiorstwa, dywersyfikację produkcji przedsiębiorstwa przez wprowadzenie nowych dodatkowych produktów bądź zasadniczą zmianę dotyczącą całościowego procesu produkcyjnego istniejącego przedsiębiorstwa na terenie Gminy Miasta Świdnicy oraz 2) zwiększyli zatrudnienie na terenie Gminy Miasta Świdnicy o co najmniej 50 miejsc pracy, co jest rozumiane jako wzrost liczby etatów netto w maksymalnym okresie trzech lat w odniesieniu do średniej liczby etatów z roku poprzedzającego okres, w którym utworzono zatrudnienie, przy czym części etatów także podlegają sumowaniu.”

mogli do 15 stycznia 2009 r. ubiegać się o udzielenie im pomocy publicznej de minimis w postaci zwolnienia z podatku od nieruchomości. Zgodnie z § 6 ust. 7 uchwały nr XIX/233/08 z dnia 25 kwietnia 2008 r. w sprawie przyjęcia „Programu pomocy de minimis dla wybranych kategorii przedsiębiorców”: „zwolnienie udzielone jest na maksymalny okres trzech lat lub do wyczerpania limitu de minimis”.

Uchylenie § 6 uchwały nr XIX/233/08 z dnia 25 kwietnia 2008 r. w sprawie przyjęcia „Programu pomocy de minimis dla wybranych kategorii przedsiębiorców” uchwałą nr XXXVIII/468/09 z dnia 6 listopada 2009 roku narusza zasady poprawnej legislacji. W demokratycznym państwie prawnym przepisy powinny pozostawać w obiegu prawnym do czasu gdy wywierają one skutki.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Świdnicy przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej we
Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski